

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti

Ročník 16 Číslo 116 Říjen - Listopad 2021

ÚVODNÍK

Milí farníci ořechovských farností.

V prvním úvodníku, který vám píši, vás chci pozdravit a vyjádřit radost z toho, že můžeme společně tvořit naše farnosti. Otec biskup nás na nějakou dobu spojil, abychom šli společnou cestou. V této době se v celé církvi a tedy také v naší diecézi začíná synodální proces, ke kterému nás vybídl papež František. Níže si můžete přečíst text z přípravných materiálů k synodě. Tato celocírkevní synoda mě také inspirovala k tomu, abychom něco podobného uskutečnili také v našich farnostech. Chtěl bych v dohledné době uskutečnit setkání se všemi, kdo o to budou mít zájem, abychom si navzájem naslouchali ohledně záležitostí našich farností. Očekávám, že tak pojmenujeme věci, které nám v našich farnostech leží na srdci a že se tak společně budeme moci nějakým směrem vydat. Těším se na spolupráci s vámi pod vedením Ducha Svatého.

Váš o. Jan

Církev je svolána na synodu

Církev je svolána na synodu s názvem „Za církev synodální: společenství, spoluúčast a poslání“ Svoláním této synody zve papež František celou církev, aby se zamyslela nad zásadním tématem svého života a svého poslání: „Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí.“ Tento proces, navazující na tzv. církevní aggiornamento, které přinesl II. vatikánský koncil, je darem i úkolem. Na základě zkušenosti ze společného putování a společné reflexe již absolvovaného úseku se církev bude moci naučit, jaké mechanismy jí mohou pomoci žít společenství, umožňovat spoluúčast všech a otevírat se svému poslání. Vždyť to, co nejvíce naplňuje a vystihuje povahu církve, která je putujícím a misijním Božím lidem, je naše „společné putování“. Pobídkou a vodítkem je pro nás základní otázka: Jak se toto „společné putování“, které umožňuje, aby církev hlásala evangelium v souladu se svěřeným posláním, v ní uskutečňuje právě dnes, na jejich různých úrovních (od místní po všeobecnou)? K jakým krokům nás Duch Svatý vybízí, abychom byli stále více církví synodální? Abychom mohli tuto problematiku řešit, je od nás vyžadováno, abychom začali naslouchat Duchu Svatému, který jako vítr „vane, kam chce, slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde“ (Jan 3,8), a abychom stále zůstávali otevřeni překvapením, která nám dlouhá cesta nepochybně připraví. Rozběhne se tak dynamika, která umožní, abychom začali sklízet postupně dozrávající plody synodálního obrácení. Jde o důležité cíle, které mají zvýšit kvalitu církevního života a napomoci realizaci evangelizačního poslání, na němž máme na základě křtu a biřmování všichni účast. Uvádíme zde hlavní cíle, které reflektují synodalitu jako církevní formu, styl a strukturu:

• připomenout si, jak Duch Svatý vedl církev při jejím putování dějinami a že dnes volá i nás, abychom byli společně svědky Boží lásky;

• prožívat církevní proces se spoluúčastí a zapojením všech; ten dá příležitost především těm, kdo se z různých důvodů nacházejí na okraji společnosti, aby se mohli vyjádřit a bylo jim naslouchán o a aby tak přispěli k budování Božího lidu; V příloze dokumentu naleznete schéma úseků synodální cesty.

• poznávat a uznávat bohatství a rozličnost darů a charismat, které Duch Svatý svobodně rozdává pro dobro společenství a ve prospěch celé lidské rodiny;

• uvádět do praxe společnou účast na zodpovědnosti za hlásání evangelia a snaze budovat krásnější a přívětivější svět;

• zjišťovat, jak je v církvi praktikována odpovědnost a moc, jakými strukturami je řízena, odkrýt předsudky a pokřivené praktiky, které nejsou zakořeněny v evangeliu, a snažit se o jejich proměnu;

• dodat věrohodnost křesťanskému společenství, aby bylo spolehlivým subjektem a hodnověrným partnerem v procesech společenského dialogu, uzdravování, usmíření, inkluze a sdílení, obnovy demokracie, podpory bratrství a sociálního přátelství;

• obnovit vztahy mezi členy křesťanských společenství a rovněž mezi společenstvím a ostatními sociálními skupinami, například společenstvími věřících jiných vyznání a náboženství, organizacemi občanské společnosti, lidovými hnutími atd.;

• umožnit, aby byly zúročeny a uvedeny do praxe plody nedávných synodálních zkušeností na celosvětové, regionální, národní a místní úrovni.

ROZHOVOR S OTCEM JANEM

Foto z uvedení o. Jana do farnosti sv. Jiří – autor Mons. Fr. Koutný

Milý otče Jane, jménem týmu, který připravuje farní časopis Peregrínek Vás vítáme v našich farnostech a připravili jsme pro Vás několik málo otázek,

kterými Vás chceme přiblížit ořechovským farníkům.

1. Mohl byste se nám prosím představit? Co byste o sobě prozradil?

Jmenuji se Jan Kotík a pocházím z Křižanova, rodiště svaté Zdislavy. Narodil jsem se tam 1. listopadu 1978 jako prvorozený. Potom rodiče přivedli na svět další čtyři sourozence, dva bratry a dvě sestry, takže je nás pět dětí. V Křižanově jsem chodil pět let na základní školu a potom do Velkého Meziříčí na sedmileté gymnázium. Po gymnáziu jsem studoval na Stavební fakultě v Brně obor „Navrhování pozemních staveb." Poté jsem šel do Olomouce studovat teologii a tam také uzrálo mé povolání a rozhodl jsem se stát knězem. Po vysvěcení mě otec biskup poslal do Přímětic, kde je týmová fara. Skupina 4 kněží tam měla na starosti 13 pohraničních farností. Prožil jsem tam jáhenský rok a dva roky kněžské a otec biskup mě poslal do Brna-Řečkovic, kde jsem působil do letošního roku. Mezi mé koníčky patří chození po horách, cyklistika, snowboard, hokej,… Ale musím říct, že v poslední době na tyto koníčky nacházím málo času.

2. Jaká byla Vaše cesta ke kněžství? Co Vás ovlivnilo?

Rozhodnutí ke kněžství u mě nějakou dobu uzrávalo a můžu říct, že jsem dost dlouhou dobu váhal a nevěděl, jestli je kněžství ta správná cesta pro mě. Asi důležitým aspektem mého rozhodování byla skutečnost, že můj prastrýc, P. Metoděj Kotík, byl dlouholetým farářem v Křižanově. Na faře jsme trávili spoustu času a panu faráři jsme hodně pomáhali, takže jsem měl kněžský život jakoby z první ruky. Ale prvně jsem myslel, že se stanu stavebním inženýrem a budu pomáhat lidem stavět jejich obydlí. Někdy v průběhu čtvrtého ročníku jsem si však uvědomil, že mnohem důležitější je získat věčný příbytek u Otce v nebi, tak jsem se rozhodl jít cestou kněžství. V této cestě mě také dost ovlivnila spiritualita trapistů, kteří v Dobré Vodě u Toužimi vybudovali svůj klášter. Rád k nim občas zajedu na týdenní duchovní obnovu.

3. Jaké máte první dojmy z nových farností, které Vám byly svěřeny?

První dojmy z ořechovských farností mám dobré. Zvykám si postupně na větší počet kostelů, protože jsem teď byl devět roků zvyklý na Řečkovickou farnost, kde je kostel jenom jeden. Znamená to tedy také větší počet skupin věřících. Zatím jsem poznal, že mezi vámi jsou takoví, kteří chtějí být nějakým způsobem aktivní, tak se těším na další spolupráci.

4. Na co se můžeme těšit, co máte v plánu? Co Vám leží na srdci?

Nevím, na co se můžete těšit, protože v pastoraci se snažím vycházet především z potřeb farníků a farností. Musím to tu nejprve více poznat a pak uvidíme. Na srdci mi leží hlavně to, abychom jako křesťané byli přínosem pro společnost, abychom svou víru žili a dokázali ji předávat a šířit.

5. Když by Vás farníci chtěli pozvat na oběd či večeři – prozradíte nám, která jídla máte rád a co naopak nejíte vůbec? A také, co rád pijete?

Mám rád všechna jídla, nevybírám si. Trochu méně mám rád sladká jídla. S nápoji je to podobné. Ke každému jídlu se hodí něco jiného.

6. U čeho si odpočinete? Jak rád trávíte volný čas, máte-li ho ☺?

Rád si odpočinu v přírodě nebo u dobrého filmu. Ale je pravda, že času na to moc nemám.

7. Už několik let pomáháte africké vesnici Mpanga v Tanzánii. Můžete nám prozradit více?

To by byl dlouhý text ☺. Při studiích v Římě jsme bydleli v koleji Nepomucenum i se studenty kněžími z Tanzánie. Tam jsem se seznámil s tanzánským knězem, otcem Norbertem a pak jsme za ním v roce 2011 udělali výpravu a od té doby se mu snažíme pomáhat. Více si přečtěte na stránkách www.ifakara.cz

Foto z uvedení o. Jana do farnosti Všech svatých – autor: T. Dudík

8. A na závěr klasická otázka: Které tři věci byste si s sebou vzal na pustý ostrov?

Bibli, nůž a sirky.

Děkujeme za Vaše odpovědi. Jsme rádi, že jste tady a vyprošujeme Vám do Vaší služby dostatek sil a Boží pomoci a hodné farníky ☺

ROK SV. JOSEFA

Před 150 lety prohlásil blahoslavený Pius IX. svatého Josefa patronem církve. Papež František chtěl připomenout toto výročí a využít je jako příležitost k prohloubení úcty k tomuto velkému světci. Vydal proto apoštolský list Patris corde a vyhlásil Rok svatého Josefa, který začal 8. 12. 2020 a končí 8. 12. 2021.

Během celé této doby bylo a ještě je možné získat mimořádné plnomocné odpustky za obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysly Svatého otce) věřícím, kteří se zřeknou zalíbení v jakémkoli hříchu a zúčastní se některé z těchto příležitostí a forem:

» Budou po dobu alespoň 30 minut rozjímat modlitbu Otče náš.

» Zúčastní se alespoň jednodenní duchovní obnovy, jejíž součástí bude rozjímání o sv. Josefovi.

» Po příkladu sv. Josefa vykonají nějaký skutek tělesného nebo duchovního milosrdenství.

» Pomodlí se svatý růženec v rodině.

» Pomodlí se svatý růženec jako snoubenecký pár.

» Svěří každodenně svoji práci pod ochranu svatého Josefa.

» Budou prosit o přímluvu sv. Josefa, aby našel práci ten, kdo ji hledá, a práce všech aby byla důstojná.

» Pomodlí se litanie nebo nějakou jinou modlitbu ke sv. Josefovi, a to za pronásledovanou církev a za úlevu všem

křesťanům, kteří trpí jakoukoli formou pronásledování.
» Pomodlí se jakoukoli církví schválenou modlitbu či pobožnost ke cti svatého Josefa, např. „K tobě, svatý Josefe“: ve výroční dny 19. března a 1. května, na svátek Svaté rodiny, 19. dne jakéhokoli měsíce nebo o kteroukoli středu, což jsou dny zasvěcené památce svatého Josefa v latinské tradici.

K tobě svatý Josefe,
přicházíme ve své tísni.
A když jsme vzývali o pomoc
tvou přesvatou snoubenku Pannu Marii,
tak i od tebe s důvěrou žádáme ochranu.
Pro lásku, která tě pojila s nejsvětější
Pannou a Bohorodičkou Marií
a pro otcovskou lásku,
s kterou jsi objímal Dítě Ježíše,
pokorně prosíme: shlédni na dědictví,
které Ježíš Kristus svou krví vykoupil
a přispěj nám v našich potřebách
svou mocnou přímluvou.
Pečlivý strážce svaté rodiny, opatruj
vyvolený lid Ježíše Krista.
Odvrať od nás, laskavý otče,
všechnu nákazu bludů a zkaženosti.
Náš mocný ochránce,
pomáhej nám z nebe v tomto boji
s mocnostmi temna
a jako jsi kdysi vysvobodil Ježíše
z nebezpečí života, tak nyní braň Boží
církev proti úkladům nepřátel
a každému protivenství.
Nás pak všechny ustavičně ochraňuj,
abychom podle tvého příkladu svatě žili,
zbožně zemřeli a dosáhli věčné blaženosti
v nebi. Amen.
/Lev XIII./

APOŠTOLÁT MODLITBY

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:
Všeobecný nebo evangelizační úmysl
Národní úmysl
Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysly na měsíc říjen 2021:

Evangelizační úmysl:
Učedníci – misionáři
Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, se nabídli k misijnímu poslání.
Národní úmysl:
Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

Úmysly na měsíc listopad 2021

Všeobecný úmysl:
Za ty, kdo trpí depresemi
Modleme se, aby ti, kdo trpí depresemi a syndromem vyhoření, našli u všech podporu, jež jim svítí na cestu do života.
Národní úmysl:

Děkujeme za vyzdobené hřbitovy a prosíme za všechny, kteří v těchto dnech myslí na své blízké zemřelé, aby je světlo svící přiblížilo ke Kristu, který přemohl smrt.

ROK RODINY 19.3.2021 – 26.6.2022

Famiglia Amoris Laetitia
Anno 2021 - 2022

Duch svatý nám dodává odvahu nepřestat sázet na rodinu

/papež František/

Drazí bratři a sestry,

děkuji Bohu za vaše tváře a vaši účast, děkuji Bohu za Jeho přítomnost ve vašich rodinách. Děkuji také vám rodinám a přátelům, kteří s odvahou vydáváte svědectví a otevíráte dveře svých domovů a svých životů, dovolujete druhým usednout k vašemu stolu, kde se dělíte o chléb, kterým se sytíte, a pot svých každodenních těžkostí. Chléb radostí, naděje a snů; pot hořkostí, zklamání a pádů. Věřím, že Duch svatý mezi námi neustále působí právě to, že dodává odvahu a skýtá důvody k tomu, abychom nepřestávali sázet na rodinu, spřádat sny a tvořit život, který má na zřeteli domov a rodinu.

Mnozí jsme dosud učinili zkušenost, že v mnoha chvílích a různými způsoby, Bůh Otec našemu životu dodával odvahu. Můžeme se ptát proč. Protože nemůže jednat jinak. Bůh, náš Otec, nemůže činit nic, než milovat nás a dodávat nám odvahu, posunovat nás vpřed. Nedovede jednat jinak. Proč? Protože Jeho jménem je láska, Jeho jménem je nezištný dar, Jeho jménem je oddanost, Jeho jménem je milosrdenství. Toto všechno nám dal poznat v celé své síle a jasnosti ve svém Synu Ježíši, který vydal svůj život až k smrti, aby umožnil Boží království. Království, které nás vybízí k účasti na nové logice, jež dává do pohybu dynamiku schopnou otevírat nebe, schopnou otevírat naše srdce, mysli i naše ruce a klade před nás výzvu nových horizontů. Království, které má chuť rodiny a které má chuť sdíleného života. V Ježíši a s Ježíšem je toto království možné. On je s to přetvořit naše hlediska, naše postoje a naše city, které jsou často ředěny vínem plytkého slavení. On je schopen uzdravit naše srdce a znovu a znovu nás vybízí začínat, sedm a sedmdesátkrát. On je vždycky s to obnovit všechno.

Dnes vidíme a prožíváme na různých frontách, že rodina je oslabována a zpochybňována. Má se za to, že jde o model už překonaný, pro nějž není místo v naší společnosti, která pod

záminkou modernosti stále více upřednostňuje systém založený na izolovanosti. Všimněme si, jak do našich společností, které se označují za svobodné demokratické a suverénní, proniká ideologická kolonizace, která je ničí. Stali jsme se ideologickými koloniemi, které ničí rodinu, jádro rodiny, jež je základem zdravé společnosti.

Zajisté, rodinný život není vždy snadný, často je bolestný a sužující, ale jak jsem již víckrát řekl ve vztahu k církvi, myslím, že to lze aplikovat i na rodinu: lepší je zraněná rodina, která se denně snaží uskutečňovat lásku, než společnost, která se roznemohla uzavřeností a pohodlností ze strachu před láskou. Lepší je rodina, která se stále znovu snaží začínat, než rodina a společnost, která je narcistní a posedlá luxusem a pohodlím. Dává se přednost luxusu a pohodlí před dětmi, a když přijde touha po dítěti, už to nejde. Mám raději rodinu, jejíž tváře jsou poznamenány oběťmi, než nalíčené tváře neschopné něhy a soucitu.

Raději mám vrásčité tváře manželů, kteří se po padesáti letech nepřestali mít rádi. Někdo může říci: „Ale Otče, v dokonalé rodině nejsou hádky!“ To je lež... Lepší je, když občas diskutujete a létají přitom talíře. Nemějte strach. Jenom jedna rada: nikdy nekončete den bez smíření, protože skončíte-li den válkou, pak se druhý den probudíte ve studené válce a ta je v rodině mnohem nebezpečnější, protože podkopává vrásky manželské věrnosti.

Manželský život se musí denně obnovovat. A jak už jsem řekl, dávám přednost rodinám s vráskami, zraněními a jizvami, když pokračují v cestě, protože tato zranění, jizvy a vrásky jsou plodem věrné lásky, která není vždycky snadná. Láska není snadná, to ne. Je však tím nejkrásnějším, co si mohou muž a žena v životě dát.

Vezměte se za ruce, obnovte v duchu svoje manželské sliby a společně se pomodlete: Zdrávas Maria. Matka Boží je stále připravena bránit naše rodiny, naši budoucnost a neustále je připravena dodávat odvahu tím, že nám dává svého Syna. A nezapomeňme na svatého Josefa, dělníka, který neustále pečoval o rodinu. Kéž vám Bůh žehná a modlete se za mne.

/zdroj: www.vaticannews.va/

SVATOST JE PRO KAŽDÉHO

Světec v džínách - Carlo Acutis

Dne 10. října 2020 byl v Assisi blahoslaven patnáctiletý Carlo Acutis. Kdo to je a jaký byl jeho život a smrt? Jak na něj vzpomíná jeho matka? Poznejte našeho současníka, který dokazuje, že svatost je možná i v době moderních technologií.

Narození a dětství

Carlo Acutis se narodil v Londýně otci Andreo Acutisovi a matce Antonii Salzano dne 3. května 1991. Jeho rodiče tehdy v Londýně pracovali. Byl pokřtěn 18. května a 8. září se jeho rodina přestěhovala do Milána.

Rodina nebyla praktikujícími katolíky, ale Carlo od malička projevoval zájem o Boží věci, což způsobilo, že se jeho rodiče postupně vrátili k víře.

Jako dítě také rád pouštěl draky a hrál si v přírodě, oblíbil si zvířata. Hrával s přáteli fotbal a na playstationu.

Foto: zdroj wikipedia.cz

Láska k Ježíši v Eucharistii

Od raného věku Carlo projevoval velkou vnímavost k „posvátnu“. První svaté přijímání přijal vzhledem ke své neobvyklé zralosti ve věcech víry a díky své mimořádné lásce k Ježíši ve svátosti Eucharistie už ve věku sedmi let. Od té doby nikdy nevynechal každodenní schůzku s Ježíšem při mši svaté a eucharistické adorace.

Carlo si poznamenal, že *„když se vystavíte slunci, opálíte se. Když ale stojíte před eucharistickým Ježíšem, stanete se svatými“.*

Dokázal dokonale spojit moderní život naší současnosti a hluboký eucharistický život. Carlo se snažil vždy alespoň chvilku adorovat Ježíše v Eucharistii, protože byl přesvědčen, že trávit čas s Ježíšem v Eucharistii vede ke svatosti.

Pro Carla byla Eucharistie - jak sám řekl „dálnicí do nebe“ - a také nejmocnějším způsobem, jak se rychle stát svatým.

Říkával, že v Nejsvětější Svátosti je Ježíš přítomen úplně stejně, jako tomu bylo před 2000 lety za dob apoštolů. Tehdy lidé za Ježíšem museli utíkat, dnes však na nás Ježíš čeká v jakémkoliv blízkém kostele: *„Máme větší štěstí než apoštolové, kteří žili s Ježíšem před 2000 lety. Abychom se s ním setkali, stačí, když vejdeme do kostela.“* A také: *„Jeruzalém je vedle našich domovů.“*

Často se zpovídal a ujišťoval: *„Stejně jako pro let balonem je třeba odejmout závaží, také duše k tomu, aby se mohla pozvednout k nebi, potřebuje odstranit ze sebe ta malá závaží, lehké hříchy.“*

Díky Eucharistii Carlo hrdinsky posiloval ctnost odvahy, která mu dodávala sílu jít proti proudu a postavit se falešným modlám, které nám svět neustále nabízí.

Byl také hluboce oddán Panně Marii, kterou považoval za svou důvěrnici a každý den se modlil Růženec - říkal: *„Maria je jedinou ženou mého života.“*

Skromnost, evangelizace a zájem o informatiku

Přestože byl z dobře situované rodiny, žil velmi skromně. Na první místo vždy dával Boha a věděl, že se Bůh nachází především v potřebných, opuštěných, chudých.

Když Carlo studoval na jezuitském lyceu, zajímal se o programování a stříhal videa. Své znalosti informatiky si nenechal pro sebe, ale dělil se o ně s kamarády. I toto je láska – jeho schopnosti měly být především „pro

nebe“. O tom svědčí i webové stránky Miracolieucaristici.org které založil.

Nemoc a smrt v mladém věku

V říjnu 2006 mu byla diagnostikována akutní leukemie typu M3. Před smrtí obětoval své utrpení za papeže a celou církev: *„Nabízím Pánu utrpení, které budu muset snášet, za papeže a za církev a abych nemusel být v očistci, ale mohl jít přímo do nebe,“* řekl svým rodičům. Zemřel jen několik dnů poté, co mu byla stanovena diagnóza, 12. října 2006 v nemocnici San Gerardo v Monze.

Bylo mu pouhých 15 let. Dva dny před tím požádal o přijetí pomazání nemocných a Eucharistii.

V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený, a rodina s jeho přáním souhlasila.

Proces blahořečení

V Carlově životě se naplno projevila Boží milost. Pověst o jeho svatosti se rychle šířila po celém světě. Už 12. října 2012 byl otevřen proces blahořečení a kanonizace. Pro svůj mladý věk spojený s moudrostí, získanou v perspektivě odchodu na věčnost, se záhy stal jedním z patronů italské mládeže.

Diecézní fáze blahořečení započala 15. února 2013 a byla ukončena 24. listopadu 2016.

14. listopadu 2019 se uskutečnily lékařské konzultace Kongregace pro svatořečení, kdy lékařští odborníci vyjádřili kladné stanovisko týkající se zázraku, který se připisuje přímluvě ctihodného Carla Acutise.

Papež František Carla 5. července 2018 prohlásil za Ctihodného Božího služebníka a zmínil jej jako příklad pro mladé - model svatosti v digitálním věku - v apoštolské exhortaci Christus Vivit, (104-106) a dne 22. února 2020 uznal zázrak připisovaný Carlově přímluvě. Jedná se o zázračné uzdravení dítěte v Brazílii, které trpělo vážnými problémy trávícího traktu způsobenými vzácnou anatomickou anomálií slinivky.

Mons. Ennio Apeciti, zodpovědný za proces svatořečení milánské arcidiecézi řekl: „V jeho životě se událo něco velkého, před čím se sám skláním."

Neporušené tělo

Carlovo tělo bylo exhumováno 23. ledna 2019 a nalezeno v normálním stavu kadaverní transformace. Vzhledem k tomu, že od pohřbu neuplynulo mnoho let, byly části těla ještě anatomicky spojené. Tělo bylo ošetřeno za užití konzervačních a integračních technik uplatňovaných obvykle před důstojným vystavením těl blahořečených a světců k úctě věřících.”

Celistvé tělo ve všech jeho částech překvapilo jak lékaře, tak jeho matku Antonii Salzano. Tělo Carla Acutise bylo nalezeno „celistvé“, ne zcela nepoškozené. Tvář a ruce, kde byly nejvíce patrné stopy rozkladu, podstoupily citlivou rekonstrukci - Carlovu tvář pokrývá silikonová maska. Arcibiskup Sorrentino poznamenal, že konzervační zásah byl proveden s umem a láskou.

P. Carlos Acácio Gonçalves Ferreira, rektor Sálu zřeknutí v rozhovoru pro EWTN řekl: „Bylo zjištěno, že jeho tělo je celistvé a integrální se všemi svými orgány, ale bylo již mírně porušené, proto bylo nutné provést rekonstrukční práce zejména obličeje."
Dále dodal: „Poprvé v historii uvidíme světce oblečeného v džínách, teniskách a svetru. Je to pro nás skvělá zpráva, protože **můžeme svatost pociťovat nikoli jako vzdálenou věc, ale jako něco, co má každý na dosah, protože Pán je Pánem všech."**

/podle knihy Blahoslavený Carlo Acutis, nakladatelství Paulínky, 2021 zpracovala Leona/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Výročí sv. Ludmily

V září tohoto roku jsme si připomněli 1100. výročí od mučednické smrti svaté Ludmily.
Národní svatoludmilská pouť se konala 18. září v Tetíně na Berounsku. Slavnostní mši přenášela ČT 2. Hlavním celebrantem byl zvláštní vyslanec papeže Františka, vídeňský arcibiskup a rakouský kardinál Christoph Schönborn, český rodák. Lebka první české světice byla pro tento den převezena z Pražského hradu na Tetín. Národní poutí byl završen rok sv. Ludmily. Doprovodné kulturní akce v průběhu celého roku, zejména výstavy, přiblížily život na našem území v době 9. a 10. století, příchod křesťanství a vládu prvních Přemyslovců. Sv. Ludmila byla vyzdvižena nejen jako babička sv. Václava, ale především jako historická osobnost, moudrá panovnice a šiřitelka křesťanství.
K poctě světice vydala ČNB svatoludmilskou pamětní minci vysoké hodnoty. Pozornost poutá také nový 53 minutový televizní dokument o sv. Ludmile. Za zmínku stojí i to, že mezinárodní vědecký tým zrekonstruoval podle lebky obličej, tedy, tvář a podobu kněžny sv. Ludmily.
Životopis sv. Ludmily je mnohým znám. Sv. Ludmila neměla lehký život. Dokázala jej však naplnit láskou a smysluplnou činností. Stala se matkou národa, patronkou rodin, babiček, učitelek a vychovatelek. Založila hluboké duchovní kořeny, z nichž můžeme čerpat dodnes. Památka sv. Ludmily je navždy spojena s památkou jejího vnuka sv. Václava. Zařadili se tak jako dvojice k českým světcům. K potvrzení svatosti sv. Ludmily došlo už v roce 1143.
Jméno Ludmila nosí mnoho děvčat a žen. *Jen v našem kostele, pokud vím, se každou neděli na mši setkává 6 Lidušek:*
Malý kvíz: *Víte, které to jsou?*
Ludmila Bažaličková, Ludmila Krečmerová, Ludmila Lhotecká, Ludmila Michálková, Ludmila Růžková, Ludmila Šmídová.
Svatá Ludmilo, oroduj za nás!

/z různých zdrojů vypsala Ludmila K./

Pozvání do Modliteb matek

Maminky ze společenství Modliteb matek zvou další maminky ke společným modlitbám za děti a za rodiny. Skupinky se schází v těchto časech a místech:
» Pondělí – v 15:00 na faře u sv. Jiří

» Pondělí – v 19:00 na faře u Všech svatých
» Úterý – ve 14:30 – u paní Kovářové nebo Urbanové doma
» Středa – v 16:00 na faře u Všech svatých

Pro bližší informace kontaktujte o. Jana nebo paní Radku Jedličkovou (tel.: 607794135)

Moje cesta v Modlitbách matek

Hnutí Modlitby matek jsem poznala před 17-ti lety, v té době už několik let působilo na území České republiky. S jednou maminkou z farnosti Všech svatých jsme se začaly scházet a modlit za své děti. V té době moje děti byly ve věku 4 – 10 let. Vnímala jsem vděčnost za dar mateřství a potřebu odevzdávat naši celou rodinu do Boží náruče. Postupně se k nám začaly přidávat další maminky a společenství rostlo. Jako se dělí buňky, nastal čas dělení i v naší skupince. Vznikla pak další skupinka v Silůvkách. Několik let nato se zatoužily scházet samostatně maminky při farnosti sv. Jiří, nejdříve v kostele před oltářem, pak na faře. A po dalším roce vznikly další dvě nové skupinky při kostele Všech svatých.

Mohla jsem být součástí toho, jak se nové skupinky maminek začaly spolu scházet a modlit. Bylo zvláštní dobrovolně něco opustit, aby mohlo vzniknout něco dalšího. Uplynulo několik let, modlitbě matek jsem věrná, s vděčností vnímám mnohá požehnání v rodinách. Chtěla bych povzbudit ženy z našich farností – přijďte do některé ze skupinek - *a okuste, jak je Hospodin dobrý.*

Díky Modlitbě matek jsem poznala spoustu úžasných žen, děkuji za vymodlené dary, za proměny srdcí, za uzdravení vztahů v rodinách. Vážím si statečných maminek nesoucích tíhu odchodu manžela, bolest nad ztrátou dítěte, ať už fyzickou nebo duchovní. Jsou to pro mne svědkyně víry, naděje a lásky. Pán ať je v nich veleben!

/Leona/

Modlitební triduum

Ve dnech 24. – 26. září se konalo modlitební triduum pro maminky z brněnské diecéze z hnutí Modlitby matek. Setkání probíhalo v kostele sv. Michala na Dominikánském náměstí v Brně. Zúčastnila jsem se jen v pátek, mši sloužil o. Jiří Mikulášek, maminek se sešlo méně, než jsem očekávala. Ale to hlavní – společenství a mateřství, síla Ducha svatého – bylo cítit velmi silně. Odevzdání v prosbách, krásných a citlivých přímluvách za děti, manžele i nás samotné. Některé maminky přišly i s dětmi.

Naše koordinátorka Markéta společně s Oldřiškou a dalšími měly krásně připravené rozjímání nad Písmem, na každý den – v pátek 2. Timoteovi 2, 22-26, v sobotu Nehemjáš 1, 4-6, v neděli Žalm 150.

Nejen moje srdce plesalo radostí a slza dojetí štěstí ukápla také. Děkuji. Páteční

večer se nachýlil a rozešly jsme se domů. Jen jsem si pomyslela, jak různě trávíme svůj „volný“ čas. Jedni ve společenství při mši, jiní při sklence v hluku ulic města, zahledění do displeje, počítače ….

/Milena K./

Uvedení kněze do farností, žehnání školákům a žehnání úrody

V neděli 5. září 2021 děkan Mons. František Koutný uvedl při mši sv. v kostele u sv. Jiří a poté v kostele Všech svatých nového kněze našich farností - otce Jana Kotíka, který v závěru mše svaté požehnal školákům.

Foto z uvedení o. Jana do farnosti sv. Jiří – autor Mons. Fr. Koutný

Další neděli 12. září bylo slavnostní tradiční žehnání úrody s poděkováním. Místní farníci přinesli před oltář výpěstky ze svých polí a zahrad k jejich požehnání. V pohledném aranžmá kolik druhů ovoce, zeleniny a jiných plodů, celá škála barev lahodící oku, radost se podívat. Díky Bože za tyto dary, díky otče Jene za jejich požehnání a díky Země, která jsi tuto bohatou úrodu nám vydala! */Zdenka S./*

Brigáda na faře u sv. Jiří

Brigáda na faře a přilehlém okolí se konala v sobotu 2. října s účastí 21 osob včetně pana faráře Kotíka a dvou dětí. Prvňáček Jáchymek Florián odvážel na svém dětském kotoučku trávu a devítiletá Šárka se zapojila do práce, kde bylo potřeba. Nesmírně šikovné děvče, shrabovala trávu, zametala, stříhala přerostlé šlahouny. Jsme vděčni za každou pomoc a mládí je příslibem do budoucna. Nový kněz Jan je pro naše farnosti požehnáním. Svou účastí na brigádě přispěl také vydatnou pomocí. Zasypávaly se díry – sondy, uklízelo se dřevo a fošny tahal p. farář nahoru sám. To jsem ještě neviděla. Udělala se spousta práce a uvnitř se připravil sál pro děti k výuce náboženství.

/Zdenka S./

Foto z brigády u sv. Jiří- autor: J. Kotík

Ministranti

V sobotu 4. září 2021 ořechovští ministranti s podporou Libora Lhoteckého a Jarka Hendrycha sestavili fotbalový tým a zúčastnili se turnaje v malé kopané v Boskovicích, tzv. Boskocup 2021, na podporu salesiánského díla v Bulharsku. Kluci, díky! A přejeme mnoho úspěchů

v sobotu 6. listopadu na Ministrantské olympiádě v Telnici! */Radek S./*

Foto z Boskocupu - autor R. Steingart

PULS v našich farnostech

V letošním roce PULS oslaví již své páté narozeniny a výraznou měrou se podílí na zajištění života brněnské diecéze.

Naše ořechovské farnosti se společně s ostatními farnostmi podílí na financování mezd všech kněží diecéze. Proto donátorství, ke kterému nás otec biskup Vojtěch pozval, je pro naše farnosti stejně tak důležité jako zajištění prostředků pro chod farností (opravy, energie atd.).

Poděkování patří všem, kteří se k donátorství již přihlásili, protože dary donátorů tento podíl snižují a farnostem tak zůstává více prostředků pro farní aktivity. Během měsíce září a října 2021 byl zaznamenán skokový nárůst donátorů ve farnosti sv. Jiří a farnosti Všech svatých a věříme, že se řady donátorů v našich farnostech ještě rozrostou. Aktuální počet donátorů najdete na donátorských panelech v kostele Všech svatých a v kostele sv. Jiří v Ořechově.

Stav k 20. 10. 2021

Farnost sv. Jiří

Počet donátorů: 22, tj. 22,0 %
Dary donátorů: 9.700 Kč
Zbývá vybrat: 54.099 Kč

Farnost Všech svatých

Počet donátorů: 22, tj. 17,7 %
Dary donátorů: 16.015 Kč
Zbývá vybrat: 70.349 Kč

Stát se donátorem je velmi snadné. Stačí kliknout na www.donator.cz nebo vyplnit přihlášku, kterou najdete v kostele. Výše daru a způsob zasílání (převodem, SIPO, přes kontaktní osobu atd.) je na Vašem uvážení.

Pokud byste někdo potřeboval pomoc s přihlášením nebo další informace, obracejte se na kontaktní osobu pro obě farnosti - Leona Steingartová tel: 777 674 936.

Co získám donátorstvím kromě vědomí, že pomáhám?

» Každé **první úterý v měsíci v 8:30** je v kostele u kapucínů v Brně sloužena **mše svatá za všechny donátory** a na jejich úmysly. Donátoři mohou zaslat i své konkrétní modlitební úmysly na puls@dieceze.cz.

» Po předložení karty donátora získáte slevu:

- Donum, Brno, Petrov 9 - křesťanská literatura, CD a DVD - sleva 7 %
- Diecézní knihovna, Brno, Kamenná 36 - Vypůjčení knih bez poplatků

» Vstup zdarma:

- Brno - Diecézní muzeum, Stálá expozice Vita Christi

- Brno - Vyhlídkové věže katedrály, Vyhlídka ze severní a jižní věže katedrály
- Brno - kostel sv. Jakuba, Prohlídka věže kostela
- Brno - klášter kapucínů, kapucínská hrobka
- Břeclav-Poštorná, Vyhlídková věž kostela
- Blansko - kostel sv. Martina, Vyhlídková věž kostela
- Dačice - kostel sv. Vavřince, Vyhlídková věž kostela
- Třebíč - bazilika sv. Prokopa, Prohlídka baziliky
- Telč - kostel sv. Jakuba, Vyhlídková věž kostela
- Žďár nad Sázavou, Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Karta registrovaná na jednotlivce: Volný vstup pro osobu uvedenou na kartě.

Karta registrovaná na rodinu: Vstupné platí pouze jeden dospělý, ostatní členové rodiny mají vstup zdarma. */www.donator.cz/*

Panna Marie růžencová

Ve čtvrtek 7. října jsme si i my v kostele sv. Jiří připomněli svátek Panny Marie růžencové.

Celý měsíc říjen je zvláštním způsobem zasvěcen Panně Marii a modlitbě růžence. A jak vlastně vznikl?

Modlitba růžence se skládá z opakování modlitby Zdrávas Maria, která se začala hojněji užívat zhruba v 11 století. Tehdy sestávala pouze z Pozdravení andělského (Lk 1,28) a slov Alžběty (Lk 1,41). Je doloženo, že okolo r. 1300 v cisterciáckém klášteře v Trevíru se užívalo modlitby, kterou můžeme označit jako předchůdce růžence: modlitba sto Zdrávasů byla spojena se zamyšlením nad tajemstvím ze života Ježíše Krista. Vkládání jednotlivých tajemství ze života Ježíšova mezi jednotlivé desátky růžence vzniklo z popudu kartuziánského novice Dominika Pruského v r. 1409.

Název modlitby - růženec (rosenkranz) - vznikl na základě legendy ze 13. st., podle které se jeden cisterciák modlil padesát zdrávasů před sochou Panny Marie a uviděl nad její hlavou věnec z padesáti růží.

Modlitba se v pozdním středověku stala velice populární, její zásluze bylo připisováno vítězství nad Turky u Lepanta 7. 10. 1571. Papež Pius V. jako výraz vděčnosti, ustanovil tento den svátkem Panny Marie Vítězné. Papež Řehoř XVIII. povolil v kostelech s růžencovým oltářem či kaplí slavit první neděli v říjnu svátek svatého růžence, a ten byl později rozšířen na celou církev. Papež Pius X. přeložil jeho slavení na 7. října. Název svátku byl změněn v r. 1960 do dnešní podoby: Panny Marie růžencové.

/Upraveno podle textu docenta Petra Kubína na webu apha.cz, zpracovala Lada/

Pozdrav z Německa

Chvála Kristu.

Srdečně zdravím všechny farníky. Pán Ježíš řekl apoštolům: „Jděte do celého světa" a s prorokem Izajášem opakuji slova: „Zde jsem, pošli mne". V arcidiecézi pražské jsem chodil po stopách sv. Vojtěcha, na Moravě po

stopách sv. Cyrila a sv. Metoděje. A teď po stopách sv. Bonifáce – misionáře, který přisel z Anglie do Německa. I já přisel jsem do Německa, do města Kassel. Sloužím pro Poláky v cizině. Všechny bohoslužby, pobožnosti, svátosti, sloužím v polštině. Kassel je město s 200 tis. obyvateli. Bydlí tady věřící z různých částí světa. Proto se mše svaté slouží v těchto jazycích: německy, chorvatsky, korejsky, španělsky, italsky, anglicky, filipínsky a polsky. Bydlí zde 10 tisíc Poláků. Jsme zde 2 kněží v pastoraci pro Poláky. Sloužíme v 6-ti kostelích, nejdál dojíždíme do kostela 70 km vzdáleném. Učím náboženství v polštině pro 3 skupiny dětí a připravuji mládež k svátosti biřmování. Děti se také učí polštinu v naší farní škole. V září děti přistoupily k prvnímu svatému přijímaní.
Pamatuji na Vás v modlitbě. Ať Vám Pán Ježíš žehná a ochraňuje Vás na přímluvu Matky Boží.

P. Krzysztof Drzazga

Setkání prvokomunikantů na Petrově
Ve čtvrtek 23. září 2021 se děti z farností brněnské diecéze setkali v Brně na Petrově s otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem. Jedná se o prvokomunikanty, tj. děti, které v uplynulém školním roce poprvé přistoupily ke svatému přijímání. Připravený byl bohatý program:. mše svatá, tematická stanoviště se světci jako např. sv. Petr, sv. Tomáš Akvinský, sv. Barbora, sv. Ludmila, kníže Bořivoj, bl. Carlo Acutis, Sv. Jan Maria Vianney nebo sv. Václav, se kterým se zvěčnily také dvě děti z našich farností, které doprovázel o. Jan.

Foto ze setkání prvokomunikantů: J. Kotík

Výuka náboženství 2021/2022

» 1. a 2. tř. – středa v 14:00 v Kulturním centru

» 3. tř. – středa ve 14:00 na faře u sv. Jiří

» 4. a 5. tř. – středa v 15:00 na faře u Všech svatých

» 6. a 7. tř. – pátek v 16:00 na faře u Všech svatých formou společenství

» 8. a 9. tř. – pátek v 18:30 na faře u Všech svatých formou společenství

Zkoušky chrámového sboru
Milí farníci, děkuji Vám za trpělivost a ochotu učit se nové písničky. V listopadu bych byla velmi vděčná, pokud se zdokonalíme v Ordinariu p. J. Olejníka - kancionál č. 502 a přidáme i Věřím v jednoho Boha - opět rozdělené na sbor (schola) a lid. Pokud situace dovolí, ráda bych na vánoce nacvičila i "oprášila" nějaké písně. Scházeli bychom se **ve čtvrtek na faře u kostela Všech svatých** v 17.30 ženy a v 18.30 muži.
První zkouška 4. 11. 2021. Těším se na vás *Jana R.*

Nové dveře
Můžeme se těšit na nové vstupní dveře do kostela Všech svatých. Již jsou ve výrobě a po mši svaté 19. 10. byli přítomní farníci pozváni, aby se vyjádřili k barvě. Děkujeme!

Foto z dílny Archatt: J. Kotík

FARNÍ AKCE

« **V neděli 31. 10. 2021 po mši svaté** u Všech svatých se koná **agapé** k patronciu kostela. Všichni jsme srdečně zváni k přátelskému setkání na faře.

« V neděli **31. 10. 2021 oslavíme Misijní neděli**. Prosíme ochotné pekařky o napečení dobrot a zabalené balíčky přinést do předsíně kostela. Po mši svaté za dobrovolný příspěvek **je možné si „Misijní koláč" zakoupit.**

« Na **Slavnost všech svatých 1. 11.** bude sloužena **mše svatá v 17. 30 hodin v kostele Všech svatých**

« **V neděli 31. 10.** se koná **dušičková pobožnost v 15.00 hodin na hřbitově u kostela sv. Jiří**

« **V úterý 2. 11.** na „dušičky" se koná **dušičková pobožnost v 17.00 hodin na hřbitově u kostela Všech svatých,** v 17.30 adorace a v 18.00 mše svatá v kostele Všech svatých

« **Adorační dny** připadají na 20. 11. v kostele Všech svatých a 26. 11. v kostele sv. Jiří

« **Žehnání adventních věnců** bude na 1. adventní neděli 28. 11. 2021

« V adventní době jsme zváni na **rorátní mše svaté v úterý v 6.30 a sobotu v 7.00** v kostele Všech svatých a **ve čtvrtek v 6.30** v kostele sv. Jiří

« **Mše svaté se zaměřením pro děti** jsou každý **4. pátek v měsíci** v 17.30 v kostele Všech svatých

« **Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je 1. 12. 2021.** Předem děkujeme.

POZVÁNÍ Z DIECÉZE

« **Online exercicie Lectio divina se sv. Josefem** v termínu od 28. 11. (večer) do 4. 12. 2022. Více informací a přihlášky na www.lectiodivina.cz

« V Duchovním centru na Vranově u Brna se koná **adventní duchovní obnova pro manžele** v termínu 3. - 4. 12.2021. Pořádá Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně.

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Zpracování: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Jan Kotík. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936